

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 134: Bi Trí Cụ Túc - Phước Huệ Song Tu

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bi Trí cụ túc, Phước Huệ song tu.】

Đại trí đại bi, thật ra mà nói, đại trí và đại bi là vốn sẵn đầy đủ trong tự tánh của chúng ta. Tuy là đầy đủ, nhưng từ vô lượng kiếp lâu xa đến nay, chúng ta đã để mê mất tự tánh của chính mình, nên tánh đức từ bi và trí huệ ấy chẳng thể hiện tiền.

Cho nên hôm nay, nhất định phải dùng “tu đức” để khôi phục lại “tánh đức” của chúng ta; cách làm này chính là phương pháp để khôi phục tánh đức. Phương pháp này vô cùng khéo léo, cũng vô cùng hiệu quả, đây là chân thật Phước Huệ song tu, vừa có trí huệ, lại có phước đức.

Thế nhưng nói về phước đức, trong kinh này Thế Tôn dạy chư Bồ-tát rằng: Bồ-tát rộng tu phước đức mà chẳng trụ phước đức, lời này rất có đạo lý. Giống như những gì Thế Tôn đã thị hiện, Ngài chẳng hề trụ vào phước đức. Quả báo Y báo và Chánh báo trang nghiêm của Phật, thật là thù thắng không gì sánh bằng! Nhưng Ngài chẳng trụ, Ngài thị hiện ở nhân gian chúng ta, cùng chịu khổ chịu nạn y như chúng ta, ngày ngày đi khát thực, Ngài chẳng thọ hưởng. Chẳng thọ hưởng mới gọi là chân thanh tịnh, cái tâm đó thật thanh tịnh, thật bình đẳng, thật từ bi!

Thật ra, cái sự “thọ hưởng” đó là một quan niệm sai lầm của phàm phu chúng ta. Phàm phu chúng ta cho rằng có phước thì nên biết hưởng phước, có phước mà không biết hưởng thì dường như xem người đó là kẻ ngốc, là kẻ đần độn, có phước mà cũng chẳng biết hưởng. Kỳ thực, có phước mà không hưởng, đó mới là đang chân thật hưởng phước, phàm phu chúng ta chẳng hề hay biết, đó mới là chân hưởng phước.

Nói lời thành thật, có phước mà người ấy đang hưởng phước, thì đó chẳng phải là hưởng phước, mà là đang chịu tội! Không hưởng mới là chân chính hưởng phước, điều này rất ít người có thể thể hội được. Chúng ta thấy Phật Bồ-tát tự do tự tại dẫu ở đâu, dạo chơi chốn nhân gian, dạo chơi trong sáu đường, đó mới gọi là chân thật đang hưởng phước.

Cho nên, chẳng thọ hưởng phước báo là cao minh đến tột cùng! Đây gọi là Phước Huệ song tu, Phước Huệ cụ túc.